

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยจะ เสนอ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับความช่วย เหลือขององค์การระหว่าง ประเทศ ในการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาไทย เป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษา
- ตอนที่ 2 องค์การระหว่างประเทศที่ให้ความช่วย เหลือในการปรับปรุงคุณภาพ ประถมศึกษาไทย
- ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 การปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษา

การประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับที่รัฐจัดให้เปล่า และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การประถมศึกษาเป็น เครื่องมือพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคนในประเทศให้มีคุณภาพ คำว่า "คุณภาพ" หมายถึง ระดับของตัวเลขจากการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งปรากฏจาก
 - ค่าเฉลี่ยร้อยละ และสัมประสิทธิ์การกระจาย
 - ค่าร้อยละของนักเรียนที่มีผลการประเมินในระดับที่น่าพอใจ (ได้คะแนน ร้อยละ 50 ขึ้นไป)

2) ความรู้สึกของครูและนักเรียน ซึ่งปรากฏตามแบบสอบถาม

เกณฑ์คุณภาพ หมายถึง ร้อยละของตัวเลขที่ใช้กำหนดคุณภาพเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ น่าสนใจ ซึ่งกำหนดขึ้นจากอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนกับร้อยละของคะแนนที่สอบได้ เช่น ดีมาก เมื่อร้อยละ 80 ของนักเรียนที่สอบได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป ¹

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้สำรวจสภาพการประถมศึกษาในปัจจุบัน และพบว่า ยังมีปัญหาอีกมากมายหลายประการในเรื่องของคุณภาพการศึกษาที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรการประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (รายละเอียดดังกล่าวไว้ในบทนำ) จึงต้องมีการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ

- 1) ความเสมอภาคในการจัดการศึกษา
- 2) ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา
- 3) คุณภาพของนักเรียน ²

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดโครงการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการประถมศึกษาดังกล่าว แต่งบประมาณเพื่อการศึกษาโดยส่วนรวมทั้งประเทศของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ได้รับเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.54 ส่วนงบวัสดุอุปกรณ์ เอกสาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาโครงการ RIT, หน้า 10-11.

² สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, การประถมศึกษา, 2526, หน้า 115.

การสอน และสื่อการเรียนได้รับจัดสรรเพียงร้อยละ 1.78 ของงบทั้งหมด³ จึงเป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ต้องดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับ เรื่องการจัดสรรงบประมาณให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างจังหวัดต่างๆ น้อยที่สุด นอกจากงบประมาณประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแล้ว ยังได้รับงบประมาณจากแหล่งอื่นอีกทั้งในประเทศและต่างประเทศโดย เฉพาะความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ได้มีบทบาทต่อการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีบทบาทต่อการศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 จนถึงปัจจุบัน

ตอนที่ 2 องค์การระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาไทย

สุขุม รัศมีทัต ได้ให้ความหมายของคำว่า องค์การระหว่างประเทศ หมายถึง องค์การที่มีรัฐบาลของรัฐเป็นภาคี มิใช่หมายถึง องค์การที่มีชื่อว่า เป็นองค์การระหว่างประเทศเท่านั้น ตัวอย่างที่พอจะกล่าวได้คือ องค์การสหประชาชาติ เป็นองค์การระหว่างประเทศตามความหมายที่ว่าเป็นองค์การที่มีรัฐบาลของรัฐเป็นภาคี ซึ่งมีอยู่ประมาณ 130 องค์การด้วยกัน⁴

พัฒนวิทย์ ศรีประชา ได้ให้ความหมายขององค์การระหว่างประเทศว่า การรวมกลุ่มรัฐโดยสมัครใจ เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง และยังหมายความทั้งสถาบันและวิธีการที่กลุ่มรัฐนั้นได้สร้างขึ้น เพื่อให้มีการร่วมมือกันตามที่จำเป็น ให้บรรลุความมุ่งหมายนั้น⁵

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, การประถมศึกษา, 2526, หน้า 59.

⁴ สุขุม รัศมีทัต, "วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศ" สราญรมย์ 1 (กุมภาพันธ์ 2512): 187.

⁵ พัฒนวิทย์ ศรีประชา, ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพชรบุรี: วิทยาลัยครูเพชรบุรี 2526, หน้า 32.

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศ

1. ส่งเสริมความรู้สึกอันดีและความเข้าใจระหว่างประเทศ
2. ประเทศภาคีได้มีโอกาสรู้จักกันดีขึ้น มีการแลกเปลี่ยนกันในด้านวัฒนธรรมการให้ความช่วยเหลือต่อกันในด้านเทคนิค วิชาการ
3. เพื่อประสานความพยายามร่วมมือกันดำเนินการทั้งในด้านการลงทุน วิชาการ กาลังคน และประสบการณ์ให้ดำเนินการบรรลุผลเร็วยิ่งขึ้น และทุกประเทศในภาคีก็จะได้รับประโยชน์ดังที่ต้องการ ⁶

ประเภทขององค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศมี 2 ประเภท คือ

1. องค์การของรัฐระหว่างประเทศ เป็นองค์การซึ่งรัฐเป็นสมาชิก เช่น องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การส่วนภูมิภาคต่าง ๆ
2. องค์การเอกชนระหว่างประเทศ คือ องค์การที่ไม่ได้เกิดจากการทำสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล แต่เป็นองค์การที่เกิดจากความร่วมมือของสมาคม หรือสหภาพต่าง ๆ ที่เอกชนก่อตั้งขึ้นและขยายความร่วมมือกันออกไปนอกเขตของรัฐบาล และการร่วมมือกันดังกล่าวนี้ อาจจะขอให้รัฐบาลรับรองฐานะขององค์การก็ได้ ⁷

ความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศ

ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับ รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงคุณภาพประถมศึกษา ด้วยการจัดโครงการต่างๆ มากมาย ซึ่งการปรับปรุงคุณภาพนี้ยังมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ นานัปการ เพราะงบประมาณของรัฐมีให้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการได้จนสำเร็จ ดังนั้นความช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกู้หรือให้เปล่า จะช่วยแก้ปัญหาเหล่านั้นไปได้

⁶ สุขุม รัศมีทัต, เรื่องเดิม. หน้า 189.

⁷ พัฒนวิทย์ ศรีประชา, เรื่องเดิม. หน้า 9.

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศ

1. ส่งเสริมความรู้สึกอันดีและความเข้าใจระหว่างประเทศ
2. ประเทศภาคีได้มีโอกาสรู้จักกันดีขึ้น มีการแลกเปลี่ยนกันในด้านวัฒนธรรมการให้ความช่วยเหลือต่อกันในด้านเทคนิค วิชาการ
3. เพื่อประสานความพยายามร่วมมือกันดำเนินการทั้งในด้านการลงทุน วิชาการ กาลังคน และประสบการณ์ให้ดำเนินการบรรลุผลเร็วยิ่งขึ้น และทุกประเทศในภาคีก็จะได้รับประโยชน์ดังที่ต้องการ ⁶

ประเภทขององค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศมี 2 ประเภท คือ

1. องค์การของรัฐระหว่างประเทศ เป็นองค์การซึ่งรัฐเป็นสมาชิก เช่น องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การส่วนภูมิภาคต่างๆ
2. องค์การเอกชนระหว่างประเทศ คือ องค์การที่ไม่ได้เกิดจากการทำสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล แต่เป็นองค์การที่เกิดจากความร่วมมือของสมาคม หรือสหภาพต่างๆ ที่เอกชนก่อตั้งขึ้นและขยายความร่วมมือกันออกไปนอกเขตของรัฐบาล และการร่วมมือกันดังกล่าวนี้อาจจะขอให้รัฐบาลรับรองฐานะขององค์การก็ได้ ⁷

ความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศ

ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับ รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงคุณภาพประถมศึกษา ด้วยการจัดโครงการต่างๆ มากมาย ซึ่งการปรับปรุงคุณภาพนี้ยังมีปัญหาและอุปสรรคต่างนานับประการ เพราะงบประมาณของรัฐมีให้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการได้จนสำเร็จ ดังนั้นความช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกู้หรือให้เปล่า จะช่วยแก้ปัญหาเหล่านั้นไปได้

⁶ สุขุม รัศมีทัต, เรื่องเดิม. หน้า 189.

⁷ พัฒนวิทย์ ศรีประชา, เรื่องเดิม. หน้า 9.

ความช่วยเหลือจากต่างประเทศในช่วงแผนฯ 1-4 เข้ามามีบทบาทในแง่ของโสตทัศนูปกรณ์ ทุนการศึกษา ฝึกอบรม ทุนค่างาม และผู้เชี่ยวชาญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 และปัจจุบันเน้นในเรื่องการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา และความเสมอภาคทางการศึกษาภาคบังคับ แต่ด้วยความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่ทำให้เปลืองค่าใช้จ่ายประมาณ 1-3% ของงบประมาณทั้งหมดเท่านั้น และมีแนวโน้มว่าจะลดลงไปอีก จึงอาจกล่าวได้ว่าการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาต้องพยายามใช้งบประมาณของประเทศ เป็นส่วนใหญ่ หรือใช้วิธีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาดำเนินการ

ลักษณะความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศในการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาไทยตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ที่ 1-5 ปรากฏมาในลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ ทุนอุปการณณ์ อาสาสมัคร และแผนพัฒนาฯ ที่ 6 ในลักษณะเงินกู้^๑

องค์การระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษา อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ คือ

- 1) องค์การยูนิเซฟ
- 2) องค์การยูเนสโก
- 3) องค์การซีมีโอ
- 4) องค์การสหประชาชาติ
- 5) สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ
- 6) ธนาคารโลก
- 7) มูลนิธิฟอร์ด

^๑ กฤษฎา เปี่ยมพงศ์สานต์, เรื่องเดิม. หน้า 22.

รายละเอียดขององค์การระหว่างประเทศทั้ง 7 องค์การ มีดังนี้

1. องค์การยูนิเซฟ (UNICEF)

ความเป็นมา

องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2489 ในฐานะกองทุนฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลือเด็กที่ประสบเคราะห์กรรมจากภัยสงครามในยุโรป และใน พ.ศ. 2492 รัฐบาลได้ขอความช่วยเหลือให้มีการจัดตั้งหน่วยงานของยูนิเซฟขึ้นในประเทศไทย และศูนย์กลางส่วนภูมิภาคของยูนิเซฟประจำทวีปเอเชีย ก็ได้จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยด้วย

วัตถุประสงค์ของยูนิเซฟ คือ การให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมให้แต่ละประเทศสามารถขยายบริการแก่เด็ก และพยายามหาหนทางใหม่ๆ ที่จะสนองความต้องการของเด็ก รวมทั้งร่วมมือกับรัฐบาลของประเทศต่างๆ ในอันที่จะปรับปรุงสภาพชีวิตและความต้องการของเด็ก

การบริหารงาน

ยูนิเซฟมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยประเทศสมาชิกทั้งหมดประมาณ 139 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงและปากีสถาน ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพฯ และเอเชียกลางใต้ ซึ่งมีศูนย์กลางที่นิวเดลี สำนักงานใหญ่ที่กรุงเทพฯ ได้แบ่งส่วนองค์การภายในประกอบด้วย

- 1) ฝ่ายวางแผน
- 2) ฝ่ายดำเนินการ
- 3) ฝ่ายข่าวและสารคดี
- 4) ฝ่ายจัดหาอุปกรณ์และยานยนต์
- 5) ฝ่ายอาหารและโภชนาการ
- 6) ฝ่ายบริหารและการเงิน

ยูนิเซฟ มีสภการบริหาร ประกอบด้วย ผู้แทนจากประเทศสมาชิก 30 ประเทศ ซึ่งได้รับเลือกจากบรรดาประเทศสมาชิกทั้งหมด 139 ประเทศ เพื่อรับรองและอนุมัติโครงการต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนวางแผนการปฏิบัติงาน ประเทศที่ได้รับเลือกเข้ามาทำงานในหน้าที่จะอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 3 ปี

ประเทศไทยเคยได้รับเลือกเข้าเป็น 1 ใน 30 ประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2518-2530 ซึ่งรัฐบาลไทยได้ส่งผู้แทนของประเทศไทยไปเข้าร่วมการประชุมสภการบริหาร 4 ท่าน คือ

- 1) นายแพทย์สมบูรณ์ วัชรโรทัย
- 2) นายพะยอม แก้วกำเนต
- 3) นายพิเชษฐ์ พิชเยนโยธิน
- 4) นายอภิพงษ์ ชัยนาม

เนื่องจากยูนิเซฟ ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านบริการแก่เด็กและเยาวชน เป็นสำคัญ ดังนั้นบริการด้านการแพทย์ การอนามัย การศึกษา และสวัสดิการ จึงมีความสำคัญว่า งานบริการด้านอื่น เพราะการให้บริการดังกล่าวมีผลต่อเด็กที่กำลังเจริญเติบโตเป็นอย่างยิ่ง ในการส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมสภการบริหาร รัฐบาลไทยจึงกำหนดให้ผู้แทนของกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการร่วมไปในคณะผู้แทนไทยเสมอ ซึ่งหัวหน้าคณะจะได้แก่ ปลัดกระทรวง หรืออธิบดี

สำหรับรายได้ของยูนิเซฟนั้น ได้รับเงินสนับสนุนประจำปีจากสมาชิกทั้งหมด องค์การเอกชน และจากการบริจาคส่วนบุคคล และยังมีรายได้จากการจำหน่ายบัตรอวยพรอีก รวมรายได้ประมาณปีละ 4,000 ล้านบาท

ประเทศไทยได้ส่งเงินช่วยเหลือกองทุนกลาง ประมาณปีละ 10 ล้านบาท เศษและข่าวสารอีกประมาณปีละ 1 พันต้น องค์การยูนิเซฟมีงบดำเนินงานในทวีปเอเชียมากกว่า เขตอื่นๆ ของโลก คือกว่า 40 ล้านบาท ประมาณร้อยละ 80 ของงบประมาณดังกล่าว ใช้ไปในด้านวัสดุ และอุปกรณ์ต่างๆ ส่วนที่เหลือร้อยละ 20 ใช้ไปในด้านเงิน เบี้ยเลี้ยง เงินทุน การศึกษา อบรม และการช่วยเหลือประเภทเงินสด

สำนักงานยูนิเซฟที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย อยู่ที่ถนนพระอาทิตย์ ใกล้สะพาน
พระปิ่นเกล้า มีนักการศึกษาไทยเข้าไปทำหน้าที่บริหารโครงการหลายท่าน อาทิ เช่น ดร. เลขา
ปิยะอัจฉริยะ คุณธีระ สุมิตร เป็นต้น^๙

2. องค์การยูเนสโก (UNESCO)

ความเป็นมา

องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations
Educational Scientific and Cultural Organization) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 4
พฤศจิกายน พ.ศ. 2489 เป็นหน่วยชำนาญพิเศษหน่วยหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ มีสำนัก
เลขาธิการอยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ โดยพัฒนาสัมพันธภาพ
ทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ วัฒนธรรม และการติดต่อสื่อสาร

ปัจจุบันมีสมาชิก 141 ประเทศ ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 1 มกราคม
พ.ศ. 2492 ตามธรรมนูญของยูเนสโกบัญญัติไว้ว่า ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศต้องจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติขึ้นทำหน้าที่ประสานงานระหว่างองค์การในประเทศ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลไทยคือ
สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการศึกษาสหประชาชาติ (กองการสัมพันธ์ต่าง
ประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๙ อมรา พงศาพิชญ์, 40 ปี ของการพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย กรุงเทพมหานคร:
องค์การยูนิเซฟ 2531, หน้า 12-15.

การบริหารงาน

ยูเนสโก เป็นหน่วยชำนาญพิเศษขององค์การสหประชาชาติ ประกอบด้วยหน่วยงานสำคัญ 3 หน่วย คือ

- 1) ที่ประชุมสมัยสามัญ
- 2) คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย สมาชิก 34 คน
- 3) สำนักงานเลขาธิการ เป็นหน่วยดำเนินงานตามโครงการและงบประมาณ

ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้รับรองแล้ว

นอกจากนี้ ยูเนสโกได้ปฏิบัติงานร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์การที่มีชื่อของรัฐบาล และคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยยูเนสโก สำหรับประเทศไทยคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา ได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รองประธานกรรมการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องอีก 14 ท่าน เป็นกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

- 1) เป็นผู้แทนของประเทศไทยเกี่ยวกับกิจการในด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ ตลอดจนติดต่อร่วมมือกับยูเนสโก
- 2) เผยแพร่วัตถุประสงค์และกิจการของยูเนสโก อันพึงมีต่อประเทศชาติ และประชาชน
- 3) ติดต่อกับหน่วยราชการ องค์กร สมาคม หรือบุคคล เพื่อร่วมมือพิจารณาหรือดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของยูเนสโก
- 4) แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ขึ้น 5 ฝ่ายคือ คณะกรรมการฝ่ายการศึกษา คณะกรรมการฝ่ายวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการฝ่ายวัฒนธรรม คณะกรรมการฝ่ายสังคมศาสตร์ และคณะกรรมการฝ่ายสื่อสารมวลชน

คณะกรรมการแห่งชาติ แต่ละชุดมีอายุปฏิบัติงาน 2 ปี อาคารสำนักงานการศึกษาส่วนภูมิภาค เอ เชียงใหม่ที่อาคารดารากร 920 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ 10110 ¹⁰

¹⁰ สหประชาชาติ, องค์การสหประชาชาติในประเทศไทย (มีนาคม 2529): 29-31.

3. องค์การซีมิโอ

ความเป็นมา

องค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Ministers of Education Organization) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า องค์การซีมิโอ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2508 ปัจจุบันองค์การซีมิโอประกอบด้วยรัฐสมาชิก 8 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ประเทศไทย กัมพูชา และบรูไน คาซัคสถาน และสมาชิกสมทบ 3 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส และนิวซีแลนด์ สมาชิกสมทบประเภท สถาบัน ได้แก่ Association of Canadian Community Colleges (ACCC) ซึ่งเข้าเป็นสมาชิกในปี พ.ศ. 2527

วัตถุประสงค์ขององค์การซีมิโอ

1. ร่วมมือในการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนในเอเชียอาคเนย์ และภูมิภาคอื่นๆ
2. ส่งเสริมและร่วมมือกับประเทศสมาชิกในโครงการที่จะก่อประโยชน์ร่วมกัน ในด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม ตลอดจนช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการพิจารณา กิจกรรมด้านการศึกษา
3. ถ่ายทอด เผยแพร่ และเพิ่มพูนความรู้ ตามนโยบายที่สภาซีมิโอได้กำหนดไว้ จัดหาเงินทุนสำหรับการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ และโครงการส่วนภูมิภาคของ องค์การซีมิโอ ส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างองค์การซีมิโอและองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์ ร่วมกัน จัดวางแผนและพิจารณาข้อเสนอการจัดโครงการศึกษาระดับภูมิภาค จัดสัมมนาปัญหาใน ภูมิภาค ตลอดจนรับผิดชอบในการดำเนินงานโครงการชั่วคราว ได้แก่ โครงการศึกษานอกระบบ และโครงการทดลองขององค์การซีมิโอ

สำนักงานซีมิโอตั้งอยู่ที่อาคารดารากการ ชั้น 3 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ¹¹

¹¹ ซีเมส องค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, 2530, หน้า 1-6.

4. องค์การสหประชาชาติ (United Nation)

ความเป็นมา

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 หลายประเทศได้รับความเสียหายจากสงคราม เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และญี่ปุ่น ประเทศที่ได้รับความเสียหายน้อยที่สุดและมั่นคง เช่น สหรัฐอเมริกาได้เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือประเทศต่างๆ ทั้งในยุโรปและเอเชีย จึงได้เกิดองค์การสหประชาชาติขึ้นเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2488 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขจัดปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งกันระหว่างชาติ ส่งเสริมความร่วมมือในทางสร้างสรรค์ ธารงไว้สันติสุข และสวัสดิภาพระหว่างชาติ ส่งเสริมเสรีภาพและสิทธิมนุษยชน และแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรมระหว่างชาติ รวมทั้งมุ่งหมายในการกำจัดความยากจน ความหิวกระหาย ความเจ็บไข้ และความไร้การศึกษาของชาวโลก

การบริหารงาน

องค์การสหประชาชาติให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกทั้งในรูปแบบ ของ องค์การพิเศษ และองค์การชำนาญพิเศษ ซึ่งได้แก่ แผนการความช่วยเหลือทางวิชาการ (U.N. Programme of Technical Assistance) แผนการขยายความช่วยเหลือทางวิชาการ (Expanded Programme of Technical Assistance)

ระบบสหประชาชาติ ประกอบด้วย องค์การสำคัญที่ได้สถาปนาขึ้นดังนี้

- 1) องค์การสำคัญ (Principal Organs)
- 2) องค์การย่อย (Subsidiary Organs)

องค์การสำคัญ ได้แก่

- 1) สมัชชา (General Assembly)
- 2) คณะมนตรีความมั่นคง (Security Council)
- 3) คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Council)

- 4) คณะมนตรีภาวะทรัสตี (Trusteeship Council)
- 5) ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice)
- 6) สำนักงานเลขาธิการ (Secretariat's Office) ¹²

องค์การย่อย อาจจะสถาปนาขึ้น เท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน สำหรับเรื่ององค์การย่อยนี้ ในปัจจุบันจัดขึ้นมากมายเพื่อปฏิบัติการในระยะ เวลาหนึ่ง บางครั้งเมื่อปฏิบัติงานเสร็จแล้วก็ยุบ หรือตั้งถาวรตลอดไปก็มี เช่น องค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การสมมติปัญญาชนโลก (WIPO) เป็นต้น

ประเทศไทยได้ เข้าเป็นสมาชิกในองค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2489 องค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทยตั้งอยู่ที่ศาลาสันติธรรม กรุงเทพมหานคร ¹³

5. สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ : IDA (International Development Association)

ความเป็นมา

สถาบันหนึ่งใน 3 สถาบันการเงินของธนาคารโลก ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2503 มีสมาชิก 117 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการใน การพัฒนาเศรษฐกิจแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ได้รับเงินจากการบริจาคในรูปเงินให้เปล่า จาก ประเทศสมาชิกและผลกำไรสุทธิของธนาคารโลก ประเทศที่ได้รับเงินกู้จากสมาคมพัฒนา นั้น ส่วนใหญ่เป็นประเทศที่ยากจน ซึ่งมีรายได้ต่ำเฉลี่ยต่อคนต่อปีต่ำ และมีปัญหาด้านดุลการชำระเงิน ระหว่างประเทศ สมาคมพัฒนาฯ จะคิดเพียงค่าธรรมเนียมประจำปีร้อยละ 3 ใน 4 ของ ร้อยละ 1 และมีระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ 5 ปี

¹² ไมตรี จุลคุลย์, ประเทศไทยกับสหประชาชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2509, หน้า 30.

¹³ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ รายงาน การดำเนินโครงการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาโดยความร่วมมือจากต่างประเทศ สิงหาคม, 2530.

การบริหารงาน

ธนาคารโลกจะรับผิดชอบต่อการดำเนินงานของ IDA ประเทศทุกประเทศที่เป็นสมาชิกของธนาคารโลก มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของ IDA ได้

สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี ซี ประเทศสหรัฐอเมริกา ¹⁴

6. ธนาคารโลก : IBRD (International Bank for Reconstruction and Development)

ความเป็นมา

ธนาคารโลก (World Bank) ประกอบด้วย สถาบันการเงินระหว่างประเทศ 3 สถาบัน คือ ธนาคารโลก (IBRD) สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ (IDA) และบริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (IFC) ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะพัฒนา IBRD ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2488 เมื่อ 28 ประเทศทั่วโลกได้ลงนามในอนุตราความตกลงเกี่ยวกับการประชุมเรื่องระบบเงินตราและการเงิน ซึ่งการประชุมครั้งนั้นมีชาติต่างๆ 44 ชาติ เข้าร่วมประชุมกันในปี 2487 ที่ เบรคตันวูดส์ ในรัฐนิวแฮมป์เชอร์ และลงนามเพียง 28 ชาติ จุดประสงค์ร่วมกันของหน่วยงานทั้งสามคือ เพื่อยกมาตรฐานการครองชีพของประชากรในประเทศกำลังพัฒนาโดยหาแหล่งเงินทุนจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วน IBRD มีจุดประสงค์บูรณะประเทศสมาชิกจากสงคราม โดยให้กู้เงินเพื่อการลงทุนในอันที่จะเพิ่มผลผลิต และไม่ได้จำกัดเฉพาะการให้กู้ยืมเงินเท่านั้น แต่ธนาคารโลกยังให้ความช่วยเหลือและการบริการทางด้านเทคนิคแก่ประเทศสมาชิกด้วย ตลอดจนส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรม

¹⁴ อุไรวรรณ ธนสถิตย์, ความรู้เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 2529, หน้า 121.

การบริหารงาน

IBRD ได้แบ่งการบริหารออกเป็น 3 ระดับ คือ

ก. สภาผู้ว่าการ (The Board of Governors) ประกอบไปด้วย ผู้ว่าการ 1 คน และผู้ว่าการสำรอง 1 คน ซึ่งจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี อำนาจทุกอย่างของการดำเนินการขึ้นอยู่กับสภาผู้ว่าการ ซึ่งจะมีการประชุมกันปีละครั้ง เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาในรอบปีขององค์การและจัดวางนโยบายที่จำเป็นสำหรับการค้าธุรกิจ

ข. คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ประธาน IBRD เป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการอื่น ๆ ร่วมด้วยอีก 20 คน เป็นกรรมการบริหารที่มาจากแต่งตั้งจากสมาชิกที่มีเงินทุนสูงสุด 5 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เยอรมันตะวันตก ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น กับกรรมการบริหารที่มาจากคัดเลือกตั้งจากกลุ่มประเทศต่างๆ 15 คน สำหรับกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ พม่า เวียดนาม สิงคโปร์ กัมพูชา ฟิลิปปินส์ และเนปาล เป็นกรรมการบริหารของกลุ่ม มีหน้าที่บริหารงานตามนโยบายหลักที่กำหนดโดยสภาผู้ว่าการ รวมทั้งการพิจารณาอนุมัติเงินกู้สำหรับโครงการต่างๆ ของประเทศสมาชิก

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ภายใต้การนำของประธาน IBRD ทำหน้าที่บริหารงานด้านต่างๆ ของ IBRD ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการบริหารและสภาผู้ว่าการ ตามลำดับ ¹⁵

¹⁵ อุไรวรรณ ธนสถิตย์, เรื่องเดิม 2529, หน้า 119.

7. มูลนิธิฟอร์ด (FORD Foundation)

มูลนิธิฟอร์ด เป็นมูลนิธิส่วนตัวที่ก่อตั้งขึ้น เพื่อช่วยเหลือสาธารณชนและ เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ภายใต้คำแนะนำของมูลนิธิ การทำงานส่วนใหญ่มุ่งเน้นช่วยเหลือทางด้านกองทุน การศึกษา การพัฒนา การวิจัย การทดลอง การออกแบบ เพื่อการผลิต ซึ่งเป็น เครื่องหมายของความก้าวหน้าที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ที่สำคัญไปทั่วโลก

มูลนิธิฟอร์ด ก่อตั้งขึ้นโดย เฮนรี ฟอร์ด และเอลเซล บุตรชายของเขาในปี 1936 จากนั้นมาจนกระทั่งปี 1950 ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นสัญญาทางการศึกษาแก่สถาบันในมิชิแกน และมูลนิธิฟอร์ดได้แผ่ขยายไปยังนานาชาติ และโครงการต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือก็ตามมา ทั้งสองได้สิ้นชีวิตลงในปี 1940

ต่อมาในปี 1987 มูลนิธิฟอร์ดได้ทำการพิจารณาใช้จ่ายเงินจำนวน 6.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในการให้ความช่วยเหลือใน 50 รัฐ และสาธารณรัฐโคลัมเบียและอีกหลายประเทศ

สิ่งที่มูลนิธิฟอร์ดสนใจในปัจจุบัน และได้มีการวางแผนงานไว้ใน 2 ปีข้างหน้า คือการให้ความช่วยเหลือในโครงการค้นคว้า ซึ่งมูลนิธิหวังว่าจะ เป็นงานที่มีความรู้อย่างกว้างขวาง และเป็นประโยชน์อย่างมากในภายหน้า

มูลนิธิฟอร์ดได้ให้ความช่วยเหลือประเทศไทยมากกว่า 2 ทศวรรษ โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1967 โดยความรับผิดชอบของ ดร. จอร์ด เอฟ แกรนท์ แห่งมูลนิธิผู้แทนภาคที่ 1 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการทำงานของมูลนิธิในประเทศ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และให้ความช่วยเหลือตามที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิในแต่ละประเทศเสนอ มูลนิธิได้ให้ความช่วยเหลือด้านศิลปะและโบราณคดี เกษตรกรรม และพัฒนาชนบท การบริหาร การศึกษา ข้อมูลด้านประชากรและครอบครัว การวางแผนการจัดการวิทยาศาสตร์ สังคม และการศึกษาของอาเซียน

มูลนิธิฟอร์ด มีสำนักงานใหญ่อยู่กรุงนิวยอร์กประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนสำนักงานในประเทศไทย ตั้งอยู่ที่อาคารเซ็นทรัลชิดลม ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ¹⁶

¹⁶ FORD Foundation, Current Interests 1988 and 1989: 461
January 1988.

งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

1. งานวิจัย เกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพประถมศึกษา

เพ็ญจันทร์ ทัพประเสริฐ (2528 : ๑) ได้ทำการวิจัยพบว่า ในระยะหลัง สงครามโลกครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2494-2503) นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐมุ่งปรับปรุงคุณภาพ ของการศึกษา ได้เน้นวิธีการ หลักการ ทฤษฎี การจัดการศึกษาจากต่างประ เทศมาทดลองใช้ และนำมาใช้ในประ เทศในปี พ.ศ. 2503 คือ จัดการศึกษาสนองต่อความต้องการของสังคมและ บุคคล แต่การนำแบบอย่างของต่างประ เทศมาใช้ นั้น เป็นลักษณะการลอกเลียนแบบ ไม่ได้นำมา ประยุกต์ใช้ให้ เหมาะสมกับสภาพสังคมวัฒนธรรมไทย การจัดการศึกษาจึงไม่ ให้ผลตามที่กำหนด นโยบายไว้ และไม่สนองต่อการดำรงชีวิตของผู้ เรียนอย่างแท้จริง การลงทุน เพื่อการศึกษาจึงได้ ผลไม่คุ้มค่าเท่าที่ควร

กิตติศักดิ์ เปรมสุข (2524 : 100) จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาที่มี เจตคติต่อหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ปานกลาง และผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาที่มีความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ต่ำ และปานกลาง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ในด้านหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล จึงควรที่ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับจะได้สร้าง เสริมให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีเจตคติที่ดี ต่อหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ให้มาก

อุดม คำขาด (2529 : 135) ได้ทำการวิจัยประเมินโครงการปรับปรุง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา การฝึกอบรมนักร้องในภาคเหนือ พบว่าการ ดำเนินโครงการต่างๆ ของสำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ จะมีความคล่องตัวถ้าได้รับการสนับสนุนด้านงานธุรการ บุคลากร และด้าน การงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน (RIT) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ : 12-13) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พยายามดำเนินการปรับปรุงคุณภาพทางโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก โดยใช้สื่อสารการเรียนรู้การสอนของโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนมาใช้ เช่น เกี่ยวกับอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ครูไม่เพียงพอในปี 2528 รวมทั้งสิ้น 40 จังหวัด ผลปรากฏว่า มีประสิทธิภาพการเรียนการสอนสูงขึ้น

เทียน เบียวภักดี (2529 : 5) ได้วิจัยพบว่า ปัญหาด้านคุณภาพของการประถมศึกษาเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับความขาดแคลน ความไม่เสมอภาค และคุณภาพของปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนไม่ตรงตาม เจตนารมณ์ของหลักสูตร จากสภาพปัจจุบันและปัญหาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพเพื่อแก้ไขข้อปัญหาโดยรีบด่วน จึงจัดให้มีโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาให้ทั่วถึง และมีผลต่อคุณภาพของการจัดการประถมศึกษาอย่างแท้จริง

สุภาวงศ์ จันทวานิช (2526 : 36) ได้ค้นพบว่า คุณภาพของการศึกษาประชาชนลถูกวัดด้วยความสามารถทางวิชาการ เป็นสำคัญ แม้ว่าหลักสูตรจะ เน้นคุณสมบัติอื่นก็ตาม ปัจจัยที่ร่วมกันอธิบายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมี 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับระบบบริหารการศึกษา ครูใหญ่ ครู การเรียนการสอน และการวัดผล ผู้ปกครองและนักเรียน และชุมชน

ชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2529 : 61) ได้ค้นคว้าการนำเอาเซลล์เรียนมาใช้ในการโครงการวิทยุโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา ในโรงเรียนที่อยู่ในชนห่างไกลจากคมนาคมและไม่มีไฟฟ้า เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่นักเรียนไม่เกิน 120 คน และมีครูไม่ครบชั้นเรียน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนของโรงเรียนขนาดเล็กในชนบทลดความแตกต่างในด้านคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนในชนบท และโรงเรียนในเมืองในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ศิริพร ไตรต้นวงศ์ (2527 : 71) ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการศูนย์วิชาการเคลื่อนที่พบว่า ศูนย์วิชาการเคลื่อนที่คือ แหล่งรวมโสตทัศนูปกรณ์ โทรทัศน์วัสดุ ทรัพยากรบุคคล อย่างมีระเบียบ ในวันที่จะใช้ เป็นเครื่องมือในการเคลื่อนที่ไปจัดการอบรมประชุมปฏิบัติการ สาธิต เสริมความรู้ให้แก่ครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะในโรงเรียนท้องถิ่นห่างไกลและทุรกันดาร

ประกอบ คุมารักษ์ (2528 : 7) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและการจัดกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระบบงาน สปช. ที่นำไปสู่คุณภาพการศึกษา เช่น การสอนด้วยคุณภาพ ครูมีความรู้และเนื้อหาที่จะสอนไม่เพียงพอ การใช้วิธีสอนแบบเก่า ครูไม่เข้าใจปัจจัยบางหลักสูตรใหม่อย่างแท้จริง ครูขาดประสบการณ์ในการจัดทำอุปกรณ์การสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น ขาดแคลนตำราและเครื่องเขียน มีข้อจำกัดด้านงบประมาณจากรัฐ ขาดแคลนเครื่องช่วยสอน และอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ การนิเทศก์มีประสิทธิภาพต่ำ ขาดวัสดุและอุปกรณ์พื้นฐานสำหรับการนิเทศก์ จึงจำเป็นต้องแก้ไข ปัญหาเหล่านี้โดยรีบด่วน

Harst (1981) ได้ค้นพบว่า การปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา เริ่มด้วยการปฏิรูประบบการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรใหม่ การลดอัตราส่วนครูต่อนักเรียนการเพิ่มงบประมาณการศึกษา ซึ่งทำกันเกือบทุกประเทศ

Gurevich (1972) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูชนบทไทยและการเปลี่ยนแปลงบทบาทในช่วงเวลาของการพัฒนาชนบท เขาสรุปว่า ครูไทยแต่เดิมมีบทบาทหลากหลายในสังคมชนบท ต่อมาบทบาทนั้นได้ค่อยๆ ลดลงจนเป็นบทบาทเด่นเดี่ยวคือ การสอนเท่านั้น

Henry Holmes (1973) ได้ทำการวิจัยในโรงเรียนประชาบาลในภาคอีสาน เขาศึกษาทัศนคติของเกษตรกรในการส่งเสียให้บุตรได้เรียนหนังสือสูงๆ ศึกษาความเหมาะสมของโรงเรียนกับชีวิตชนบทพบว่า เกษตรกรส่งเสียบุตรให้เรียนต่อจนถึงชั้นมัธยมศึกษา เพราะต้องการ

ให้ดำเนินงานที่ดีกว่าการทำงานทำไร่ และ เกษตรกร คิดว่าการประถมศึกษาเท่าที่เป็นอยู่ไม่ได้มีผล
กระทบไปยังการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม เลย แต่เป็นไปเพื่อให้นักเรียน เป็น เจ้าคนนายคน
จึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขหลักสูตรการศึกษาในระดับนี้ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการ
ของการเกษตรกร แต่ไม่ได้ตอบสนองความต้องการของสังคมส่วนรวมในการสร้างผลผลิตที่ตรงกับ
ความประสงค์ตามหลักสูตร

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ แก่ประเทศไทย

อรณี นวลสุวรรณ (2526 : 86) พบว่า การจัดสรรความช่วยเหลือแก่
ประเทศต่างๆ นั้น จะพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการที่แต่ละประเทศขอผ่านสถาน
เอกอัครราชทูต และโดยคำนึงถึงขีดความสามารถที่จะพึงได้ด้านการคลัง และด้านคุณภาพด้วย
ความร่วมมือหมายความว่าประเทศผู้รับยอมรับที่จะผูกพันตนเอง กับการที่จะปฏิบัติงานเพื่อความ
ร่วมมือทางวิชาการนั้นๆ ยิ่งประเทศผู้ส่งความช่วยเหลือเท่าไร ความร่วมมือระหว่างสองฝ่ายก็จะ
พัฒนายิ่งขึ้นไปเท่านั้น ซึ่งก็หมายความว่าประเทศที่ทาสัญญาจะต้องมีส่วน เสริมสร้างและสนับสนุน
ในแต่ละโครงการ จึงจะทำให้โครงการนั้นๆ สำเร็จลงได้ด้วยดี

จรัสศักดิ์ จันทร์จรัสวัฒน์ (2514 : ค) ผลของการวิจัยพบว่า โครงการเงินกู้
เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา (พ.ศ. 2510-2514) นี้ เป็นโครงการพัฒนาเศรษฐกิจที่ดีโครงการหนึ่ง
มีผลประโยชน์ที่ได้รับในทางเศรษฐกิจสูงกว่าด้านทุนของโครงการ หรือมีอัตราส่วนผลประโยชน์
กับด้านทุนค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ผลของการดำเนินงานของโครงการยังมีความล่าช้าอยู่มาก
ทำให้ไม่สามารถผลิตกำลังคนระดับกลาง สนองความต้องการทางเศรษฐกิจในระยะของแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมฉบับที่สองได้ เท่าที่ควร

สนั่นชาติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2517 : 72) ได้วิจัยว่า ประเทศกำลังพัฒนา
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ล้วนเป็นประเทศเล็ก มีเพียงอินโดนีเซียที่นับว่าเป็นประเทศใหญ่
แต่ก็ไม่สามารถจะแข่งขันกับประเทศที่กำลังพัฒนาแล้วได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจหรือ

วิชาการต่างๆ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ควรร่วมมือกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่เจริญแล้ว

ไมตรี จุลคลย์ (2529 : 165) ได้วิจัยเรื่องประเทศไทยกับสหประชาชาติ พบว่า ความช่วยเหลือทางวิชาการที่ประเทศไทยได้รับนี้มีด้วยกันหลายรูปแบบ คือ การให้ความช่วยเหลือในด้านเงินทุนกู้ยืม ให้ทุนการศึกษาและดูงานแก่ข้าราชการไทย หรือนักศึกษารวมทั้ง การให้ผู้เชี่ยวชาญมาเป็นที่ปรึกษาทำการวิจัยในด้านต่างๆ ผู้เขียนมีความเห็นว่าถ้ารัฐบาลไทยจะขอความช่วยเหลือในด้านวิชาการแล้ว ควรจะมุ่งขอความช่วยเหลือทางด้านทุนการศึกษามากกว่า

วันชัย ศิริรัตน์ (2524 : 70) ได้วิจัยพบว่า การที่ประเทศไทยจะเปลี่ยนนโยบายจากการเป็นผู้รับมาเป็นนโยบายพึ่งตนเอง โดยมีบทบาทในฐานะผู้ให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่ประเทศพัฒนาอื่นๆ บ้าง ควรได้ปรับปรุงทั้งระบบงานบริหารราชการภายในของประเทศ และขบวนการรับความช่วยเหลือ ซึ่งจะทำการนำเอาความช่วยเหลือไปใช้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนอกจากนั้นประเทศผู้ให้ก็สมควรที่จะปรับปรุงวิธีการให้ความช่วยเหลือของตนเอง เพื่อให้ประเทศผู้รับสามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคต

อภิลาศ โอสถานนท์ (2521 : 53) ได้วิจัยพบว่า การสำรวจความเหมาะสมก่อนการลงทุน เป็นเรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือทางวิชาการจากต่างประเทศในลำดับสูง รัฐบาลควรยึดถือนโยบายที่จะเจาะจงตามแหล่งต่างประเทศ ที่มีความก้าวหน้าในเทคโนโลยีเฉพาะด้าน เพื่อให้ได้รายงานผลที่สามารถเชื่อถือได้จริงๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจก่อนการลงทุน สำหรับโครงการเงินกู้ใหญ่ๆ บางโครงการ ผู้ให้กู้ตั้งเงื่อนไขให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญควบคุมดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และแผนงานตามที่ได้กำหนดไว้ และความช่วยเหลือด้านวิชาการจากต่างประเทศ เป็นความต้องการอันรีบด่วนอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย